

Barcelona, 25 d'abril de 2012, - La vaga de fam del David Bakradze i els seus dos companys va començar després que aquest patís una situació de maltractament com a represàlia per sol·licitar assistència mèdica per a un company, tal i com es descriu en la denúncia presentada per l'advocat del David. Segons aquesta, David es va oferir com a traductor i va sol·licitar que portessin a un altre intern a l'hospital el dissabte 14 a la tarda, moment en què no hi havia assistència mèdica ni traductor al CIE . Després d'insistir, els agents van accedir a la petició, però un policia es va dirigir al David amenaçant-lo per haver defensat els drets del seu company i com a represàlia el va tirar al terra i el va arrossegar fins a una cel·la d'aïllament -sense càmeres- on el va agredir a la cara molt violentament. Al mateix temps que ens arriba aquesta notícia i tenim l'oportunitat de visitar David Bakradze perquè ens expliqui els fets, ens arriba a través de la premsa una altra denúncia de maltractaments al CIE formulada per Sergei Breev. Sergei denuncia que el passat diumenge 22 d'abril va patir una pallissa per part dels agents que custodien el centre que l'ha deixat amb un traumatisme toràcic, una costella trencada i diverses fissures.

Resulta paradigmàtic que aquesta extrema situació de violència que s'està produint al Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca s'hagi donat justament durant la setmana en què la Delegació del Govern va denegar la petició de visita al Síndic de Greuges. Cal recordar que la Delegada del Govern, Llanos de Luna, va respondre al Síndic "No hace falta que vayas, que todo está bien". La petició d'entrada del Síndic al CIE era per al dia 17 d'abril, quan els tres interns ja es trobaven en vaga de fam a causa de les agressions patides per la policia nacional.

Aquests fets no fan més que corroborar l'opacitat del funcionament d'aquests centres i la manca de transparència i voluntat política en un país democràtic que ha ratificat la Declaració Universal de Drets Humans. En els últims mesos nombroses organitzacions hem denunciat els casos d'algunes de les víctimes d'amenaques, abusos, maltractaments, tortura i, fins i tot, víctimes mortals atribuïbles a la manca d'assistència sanitària i denegació d'auxili, com Idrissa Diallo (mort la matinada del 5 de gener d'aquest any) o Mohammed (mort el 13 de desembre de 2010), ambdós al CIE de Zona Franca. A aquestes veus, s'hi han sumat fins i tot, el Síndic de Greuges, el Defensor del Pueblo i el Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial de l'ONU que han hagut de pronunciar-se denunciant l'opacitat d'aquestes veritables presons per a persones que sense haver comès cap delictes veuen privada la seva llibertat en centres amb

pitjors condicions que les penitenciàries. Ens sorprèn i indigna profundament que després de les nombroses crítiques rebudes en els últims mesos, hi segueixi havent agressions amb total impunitat a dins d'aquests petits "Guantàmos espanyols".

Davant els fets exposats, les entitats sota-signants exigim:

- Que s'investiguin i aclareixin els fets que denunciaven David Bakradze i Sergei Breev perquè es conegui si ha existit algun tipus d'agressió i/o maltractament per part dels funcionaris que custodien les persones privades de llibertat en el CIE de Zona Franca.

- La immediata posada en llibertat de David Bakradze, no només perquè compleix els requisits d'arrelament social que requereix la Llei d'Estrangeria, sinó també perquè es troba sota la custòdia dels presumptes agents que l'han agredit, amenaçat i vexat. Volem manifestar, un cop més, que l'acceleració de la seva deportació (prevista per aquest divendres) es deu al fet de deixar sense efecte la denúncia presentada per tortures.

- Que es prenguin mesures de protecció per a les persones que denunciïn o han estat testimoni de les agressions, ja que estan custodiades per les mateixes persones que podrien haver comès el maltractament, i això podria afavorir pressions a l'hora d'exercir la seva condició de denunciants i/o testimonis. Entenem que atesa la situació haurien de ser posades automàticament en llibertat per ser testimonis d'uns fets especialment delicats i que en cap cas han de ser deportades.

- Que cessin les situacions de violència i maltractament a l'interior del CIE de Zona Franca, així com l'acceleració sistemàtica de la deportació dels denunciants i testimonis.

Finalment, manifestem que juntament amb aquestes mesures urgents, l'única decisió política que acabarà amb la situació d'extrema opacitat i d'impunitat i evitarà de forma definitiva que es produeixin més morts, tortures, agressions i amenaces al Centre d'Internament d'Estrangers de Zona Franca i a tots els de l'Estat ha de ser l'anunci del seu tancament definitiu.

Grup de Recerca i Acció sobre Fronteres i Controls

Campanya pel Tancament dels CIEs de Barcelona

Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans de la Universitat de Barcelona (OSPDH)

Coordinadora Catalana per a la Prevenció Denúncia de la Tortura